

Sygn. akt I Ns 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 r. w Piszcu na rozprawie

sprawy przekazanej przez Burmistrza P. do przeprowadzenia przez Sąd postępowania rozgraniczeniowego

z udziałem P. M., J. Z., A. M., Gminy P., M. K.

o rozgraniczenie

postanawia:

I. Rozgranicza działkę oznaczoną nr geod. (...) położoną w obrębie D., gmina P., stanowiącą własność P. M., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...) i działkę oznaczoną nr geod. (...) położoną w obrębie D., gmina P., stanowiącą własność P. M., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...) z działką oznaczoną numerem geodezyjnym (...) położoną w obrębie D., gmina P., będącą własnością Gminy P., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...) wzdłuż punktów o numerach (...), zgodnie z mapą sytuacyjną zawierającą szkic przebiegu granicy sporządzaną przez biegłego geodetę J. O. stanowiącą załącznik do opinii biegłego (k. 226 akt sprawy) która to opinia łącznie z mapą sytuacyjną zawierającą szkic przebiegu granic stanowi integralną część niniejszego orzeczenia.

II. Nakazuje ściągnąć od uczestnika P. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 2 468,22 zł tytułem brakujących zaliczek pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu oraz kwotę 200 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od wniosku.

III. Nakazuje ściągnąć od uczestnika Gminy P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 3 468,21 zł tytułem brakujących zaliczek pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu.

IV. Orzeka, iż uczestnicy postępowania ponoszą pozostałe koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 11/15

UZASADNIENIE

Przed Burmistrzem P. toczyło się wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne dotyczące rozgraniczenia nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o nr geod. (...) położonej w obrębie D. gm. P., stanowiącej własność gminy

P., a nieruchomościami stanowiącymi działki gruntu o nr (...) położonymi w obrębie D. gm. P., które zakończyło się wydaniem w dniu 15 grudnia 2008r. przez Burmistrza P. decyzji rozgraniczeniowej Nr N. (...).

Od powyższej decyzji sprzeciw wniósł uczestnik postępowania rozgraniczeniowego P. M. będący właścicielem działek o nr (...).

Wniesienie sprzeciwu skutkowało przekazaniem przez Burmistrza P. postępowania rozgraniczeniowego do Sądu Rejonowego w Pieszku w zakresie rozgraniczenia z działką gruntu nr (...) działek i nr (...) na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 roku Nr 193, poz. 1287 ze zm.).

We wniesionym sprzeciwie P. M. podniósł, iż droga publiczna zlokalizowana na działce nr (...) winna przebiegać tak jak jest dotychczas użytkowana, albowiem tak „było od zawsze”. Dalej uczestnik podniósł, iż większość punktów osnowy geodezyjnej w terenie uległo zniszczeniu i nie było możliwe ustalenie tych punktów bez przeprowadzenia dowodów w tym zakresie. Uczestnik wskazał, że geodeta całkowicie pominął stanowisko uczestnika w protokole i oznaczył go jako osobę nieobecną. Wskazał, że linie graniczne wskazane w postępowaniu administracyjnym przez biegłego geodetę i przyjęte w decyzji Burmistrza prowadzą do tego, że z działki nr (...) odcina się skosem pas 60 – letniego lasu o szerokości kilku metrów i „włącza” go do działki nr (...), która w całości była działką orną. Nadto wskazał, że w latach 2007-2008 dokonał zalesienia działki nr (...), co roku korzysta z dotacji unijnych na te zalesienia, musi pielęgnować sadzonki i dbać o nie. Sadzonki zostały posadzone na całej powierzchni działki nr (...) tj. 2,01 ha i ma obowiązek kontynuowania zalesienia przez okres 15 lat.

Uczestnik postępowania Gmina P. wniósł o odrzucenie wniosku z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej. Uzasadniając swoje stanowisko Gmina P. wskazała, że po wydaniu decyzji rozgraniczeniowej z dnia 15 grudnia 2008r., pismem z dnia 2 stycznia 2009r. P. M. zgłosił swój sprzeciw co do działań geodezyjnych prowadzonych w trakcie postępowania administracyjnego. Ponieważ pismo nie zawierało stwierdzenia z żądaniem przekazania sprawy sądowi powszechnemu, pismem nr (...) z dnia 10 stycznia 2009r. Burmistrz P. zwrócił się do P. M. o sprecyzowanie swoich żądań co do przekazania sprawy sądowi powszechnemu. W udzielonej odpowiedzi, pismem z dnia 28 stycznia 2009r., P. M. wyjaśnił, że żąda przekazania sprawy na drogę sądową. Wobec powyższego decyzja rozgraniczeniowa drogi gminnej i nr (...) jest ostateczna.

W przypadku nie uwzględnienia powyższego uzasadnionego wniosku i dalszego prowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w ocenie Gminy P. konieczne było by prowadzenia postępowania rozgraniczeniowego działki nr (...) stanowiącej drogę gminną ze wszystkimi działkami granicznymi stanowiącymi własność pozostałych stron postępowania administracyjnego prowadzonego przez Burmistrza P.. Jest to konieczne ze względu na zapewnienie działce nr (...) jej dotychczasowego znaczenia tj. drogi gminnej i zapewnienia jej ciągłości. W ocenie Gminy P. w świetle aktualnie obowiązującego stanu prawnego powyższe jest niemożliwe, ponieważ decyzja rozgraniczeniowa z dnia 15 grudnia 2008r. traci moc w przypadku podjęcia postępowania przed sądem wyłącznie w części objętej żądaniem przekazania sprawy sądowi powszechnemu, w pozostałej części zachowuje swoją moc wiążącą.

Pismem procesowym z dnia 18 września 2013r. pełnomocnik reprezentująca uczestnika postępowania P. M. podniosła zarzut zasiedzenia przygranicznego pasa gruntu obejmującego części działek gruntu:

- przyległego do działki nr (...) obejmującego grunt na całej szerokości tej działki licząc od granicy tej działki przy drodze usytuowanej na działce (...) określonej w postępowaniu administracyjnym na szkicu granicznym przez geodetę A. D. do drogi faktycznie istniejącej na gruncie tzn. „starej drogi”,

- przyległego do działki nr (...) obejmującego grunt na całej szerokości tej działki licząc od granicy tej działki przy drodze usytuowanej na działce (...) określonej w postępowaniu administracyjnym na szkicu granicznym przez geodetę A. D. do drogi faktycznie istniejącej na gruncie tzn. „starej drogi” i wniosła o stwierdzenie, że uczestnik postępowania P. M. nabył te części gruntu na własność przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 2007r.

Pełnomocnik uczestnika wniosła o doliczenie do okresu samoistnego posiadania uczestnika P. M. okresu samoistnego posiadania w/w części gruntów przez poprzedników prawnych tych działek J. F. (1) i M. S. (1) oraz ich poprzedników prawnych. (k. 86) Jako datę początku biegu zasiedzenia pełnomocnik uczestnika wskazała rok 1977 podając, że od tej daty części gruntu objęte zarzutem zasiedzenia były użytkowane przez uczestnika i jego poprzedników prawnych w taki zakresie, jak objęty zarzutem zasiedzenia.

Na rozprawie w dniu 6 maja 2015r. pełnomocnik uczestnika podtrzymała zgłoszony zarzut zasiedzenia.(170v)

W piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2016r. pełnomocnik uczestnika podtrzymała zgłoszony zarzut zasiedzenia i sprecyzowała go wskazując, iż zarzut zasiedzenia dotyczy gruntu oznaczonego kolorem czerwonym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę załączonej do opinii biegłego z dnia 7 marca 2016r. (k.243)

W toku postępowania przed sądem J. Z. przekazał M. K. własność działek o nr (...).

Uczestnicy postępowania J. Z., M. K. nie zgodzili się z podniesionym zarzutem zasiedzenia i wnieśli o dokonanie rozgraniczenia zgodnie ze stanem prawnym ustalonym w toku administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego.

Uczestnik postępowania A. M. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Nieruchomość stanowiąca działkę o nr (...) będą drogą gminną stanowi własność Gminy P., położona jest w obrębie D., Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...).

(bezsporne)

Nieruchomość stanowiąca działkę o nr (...), położona w obrębie stanowi własność P. M.. Dla wskazanej nieruchomości Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...).

(bezsporne)

P. M. własność działki gruntu nr (...), o powierzchni 2 ha i 1 ar, nabył umową w formie aktu notarialnego z dnia 4 kwietnia 2003r. Rep. A Nr (...) od J. F. (1), który był współwłaścicielem nieruchomości w udziale 5/6 części i od E. G., która była współwłaścicielem nieruchomości w udziale 1/6 części.

Poprzednikami prawnymi J. F. (1) i E. G. byli J. F. (2) i J. F. (3), którzy własności działki gruntu nr (...) nabyli na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 24 sierpnia 1967 roku.

J. F. (3) i J. F. (2) umową w formie aktu notarialnego Z DNIA przekazali działkę nr (...) na podstawie umowy o przekazanie gospodarstwa rolnego dzieciom J. F. (1) w udziale 5/6 części i E. G. w udziale 1/6 części.

(dowód: akta księgi wieczystej Kw. Nr (...) tutejszego Sądu)

Nieruchomość stanowiąca działkę o nr (...), położona w obrębie stanowi własność P. M.. Dla wskazanej nieruchomości Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...).

(bezsporne)

P. M. własność działki gruntu nr (...), o powierzchni 2 ha 2 ary nabył od M. B. syna S. S. od umową w formie aktu notarialnego z dnia 3 marca 2008r. Rep. Nr (...).

M. B. własność działki gruntu nr (...) otrzymał od rodziców S. S. i M. S. (2) na podstawie umowy darowizny zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 5 września 2000r. Rep. A Nr (...).

Poprzednikami prawnymi M. B. byli S. S. i M. S. (2), którzy własności działki gruntu nr (...) nabyli na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 7 września 1988 roku od W. D. zamieszkałego w miejscowości W..

W. D. własność działki gruntu nr (...) otrzymał od rodziców J. D. i P. D. na podstawie umowy przekazania własności i posiadania gospodarstwa rolnego z dnia 14 lutego 1980r.

J. D. i P. D. własności działki gruntu nr (...) nabyli na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 5 czerwca 1967 roku.

(dowody: akta księgi wieczystej Kw. Nr (...), (...) tut. Sądu)

Działki o nr geod. (...) położone w obrębie stanowią własność M. K., która ich własność nabyła od J. Z. w dniu 14 listopada 2013r. na podstawie umowy o dożywocie i darowizny w związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności rolniczej sporządzonej w formie aktu notarialnego Rep. A Nr (...). Dla wskazanych działek Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...)

(bezsporne)

Nieruchomość stanowiąca działkę o nr (...), położona w obrębie stanowi własność A. M.. Dla wskazanej nieruchomości Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...).

(bezsporne)

W dniu 11 lipca 2008 przed Burmistrzem P. wszczęte zostało z urzędu postępowanie rozgraniczeniowe dotyczące rozgraniczenia nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o nr geod. (...) położonej w obrębie D. gm. P., stanowiącej własność gminy P., a nieruchomościami stanowiącymi działki gruntu o nr (...)położonymi w obrębie D. gm. P..

W dniu 9 września 2008r. geodeta uprawniony A. D. dokonał rozgraniczenia granic drogi gminnej - działki nr (...)/ z działkami przyległymi na podstawie ustalonego w toku postępowania stanu prawnego .

W administracyjnym postępowaniu rozgraniczeniowym geodeta A. D. ustalił , iż droga będąca własność Gminy P. stanowiąca działkę nr (...) przebiega na gruncie w inny sposób, niż wynika to z dokumentów geodezyjnych. Przebieg granic ustalony został przez biegłego na podstawie dokumentacji parcelacji gruntów obrębu D. z lat 1959 – 1960.

(dowodowy : zeznania świadka A. D. k. 53 v , dokumentacja - operaty techniczne z parcelacji obrębu D. , dokumentacja z administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego , operat techniczny wykonany przez geodetę A. D., zeznania świadka J. W. k. 89v)

Burmistrz P. decyzją Nr N. (...) z dnia 15 grudnia 2008r zatwierdził granice działki nr (...) z działkami przyległymi stwierdzając przebieg granic zgodnie z opisem zawartym w protokole granicznym z dnia 29 maja 2008r.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż w trakcie rozgraniczenia na podstawie dowodów – szkiców wyznaczenia podziału z operatu technicznego parcelacji obręb D. wykonywanej w latach 1959-1960 ustalono bezspornie przebieg granic w sposób opisany w protokole granicznym i przedstawiony w szkicu granicznym.

Od powyższej decyzji sprzeciw złożył uczestnik postępowania P. M. , co skutkowało przekazaniem przez Burmistrza P. postępowania rozgraniczeniowego do Sądu Rejonowego w Piszku w zakresie rozgraniczenia z działką gruntu nr (...) działek i nr (...).

Decyzja Burmistrz P. Nr N. (...) z dnia 15 grudnia 2008r. stała się ostateczna w zakresie pozostałych granic gruntów objętych postępowaniem rozgraniczeniowym.

(bezsporne, kopia akt administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego).

Droga przebiegająca faktycznie na działce gruntu nr (...) nie pokrywa się z ustalonym stanem prawnym. Droga gmina stanowiąca działkę nr (...) ustalona na podstawie stanu prawnego nie była znana właścicielom działek do niej przyległych do czasu przeprowadzenia administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego.

Działka gruntu o nr 109 była przez poprzednika prawnego P. M. ojca J. F. (1) użytkowana do drogi faktycznej na gruncie. Zarówno J. F. (1) , jak i jego ojciec czuli się właścicielami działki nr (...) w granicach swojego użytkowania, to jest do faktycznej drogi na gruncie. Działka nr (...) była także użytkowana przez poprzedników prawnych P. M. do drogi faktycznej na gruncie. Na działce nr (...) jej poprzednik prawny D. posadził las do faktycznej drogi na gruncie. Po nabyciu w 1988 roku działki (...) przez S. S. i M. S. (2) las ten był doglądany także przez S. S.. Granica działek nr (...) z faktyczną drogą na gruncie przebiegała w linii prostej . Granica użytkowania działek (...) przez uczestnika P. M. przebiega wzdłuż siatki drucianej „leśnej” na słupkach i żerdziach drewnianych wykonanych przez P. M..

(dowodowy : zeznania świadka A. D. k. 53 v, dokumentacja - operaty techniczne z parcelacji obrębu D. , dokumentacja z administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego , operat techniczny wykonany przez geodetę A. D. , zeznania świadków: J. F. (1) k. 54v, 110v-111 M. G. k. 55, 111, R. G. k. 55v, K. W. k. 55v, 111, protokół oględzin k. 84-85, częściowo zeznania J. W. k. 89v , zdjęcie satelitarne k. 88, zeznania uczestnika P. M. k. 171, opinia sądowa k. 208-226, opinie sądowe uzupełniające k. 265-266, 321-324, plan zalesienia k. 292-296)

Sąd Rejonowy zważył , co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 153 kodeksu cywilnego jeżeli granice gruntów stały się sporne, a stanu prawnego nie można stwierdzić, ustala się granice według ostatniego spokojnego stanu posiadania. Gdyby również takiego stanu nie można było stwierdzić, a postępowanie rozgraniczeniowe nie doprowadziło do ugody między interesowanymi, sąd ustali granice z uwzględnieniem wszelkich okoliczności; może przy tym przyznać jednemu z właścicieli odpowiednią dopłatę pieniężną.

Wskazany przepis statuuje trzy kryteria w oparciu o które dokonuje się rozgraniczenia, z których każde ma priorytet przed następnym. Dopiero zatem po stwierdzeniu, że stanu prawnego nie można ustalić, ustalenia granic dokonuje się w oparciu o spokojny stan posiadania, tj. ustabilizowany. Chodzi tu o takie posiadanie, które trwa tak długo, że pozbawienie posiadacza przyległego pasa gruntu przez ustalenie granicy „ z uwzględnieniem wszelkich okoliczności” nie dałoby się pogodzić z zasadami współżycia społecznego. Gdyby zaś i spokojnego stanu posiadania nie można było stwierdzić, a postępowanie nie doprowadziłoby do ugody, dopuszczalne będzie ustalenie granic w oparciu o wszelkie okoliczności.

Ponieważ wymienione kryteria wyłączają się wzajemnie, to dopóki możliwe jest ustalenie granic w oparciu o pierwsze kryterium, dopóty niedopuszczalne jest sięganie po dalsze. Kwalifikacja prawna ustalonego w sprawie stanu faktycznego i jego analiza przy zastosowaniu wymienionych w art. 153 kc wykluczających się wzajemnie kryteriów należy do Sądu – niezależnie od stanowiska uczestników. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2007 roku w sprawie II CSK 18/07 (Lex nr 966804), który należy podzielić.

Podstawowym kryterium rozgraniczenia jest stan prawny przedmiotu rozgraniczenia, a więc stan granic wynikający ze z dokumentów takich jak: mapy, wyrisy map, operaty geodezyjne, wyniki pomiarów geodezyjnych będących podstawą ewidencji gruntów i wpisów w księgach wieczystych. Jeżeli taki stan prawny daje się ustalić, granica powinna być ustalona zgodnie z przebiegiem linii granicznych w dokumentach. Kryterium to obejmuje również ustalenie spornej granicy między nieruchomościami z uwzględnieniem ewentualnego zasiedzenia części nieruchomości, która podlega rozgraniczeniu, o ile była ona w samoistnym posiadaniu przez okres przewidziany w art. 172 § 1 k.c. przez właściciela nieruchomości do niej przylegającej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2011 r., I CSK 521/10, LEX nr 1084685).

Powyższe znajduje potwierdzenie linii orzecniczej Sądu Najwyższego m.in. w: postanowieniu z dnia 11 grudnia 2013 roku w sprawie IV CSK 180/13 (Lex nr 1415507), postanowieniu z dnia 27 lutego 2013 roku w sprawie IV CSK 357/12 (Lex nr 1341698), postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2011 roku w sprawie IV CSK 596/10 (Lex nr 1129157), postanowieniu z dnia 30 sierpnia 2006 roku w sprawie II CSK 53/06 (OSNC 2007/5/74, Biul.SN 2006/11/18, M.Prawn. 2007/22/1265, Lex nr 201183), postanowieniu z dnia 26 kwietnia 1967 roku w sprawie III CR 424/66 (OSNC 1967/11/206, Lex nr 592). Z tych przyczyn, jeżeli zarzut zasiedzenia - w sprawie o rozgraniczenie prowadzonej przez sąd - jest zasadny, to decyduje o ustaleniu przebiegu granicy. Warunkiem rozważenia kwestii zasiedzenia przygranicznych pasów ziemi w ramach kryterium stanu prawnego granic gruntów jest uprzednie ustalenie przebiegu linii granicznej zgodnie z dokumentami.

Przy rozgraniczeniu uwzględniania się zatem wieloletnie posiadanie przygranicznych pasów ziemi, które to poprzez spełnienie przesłanek art. 172 kc doprowadziło do ich zasiedzenia.

Przepis art. 172 kc stanowi, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność przez zasiedzenie, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 1). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2).

Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego zasiedzenie nieruchomości może nastąpić jedynie na rzecz posiadacza samoistnego. O posiadaniu samoistnym nie świadczy sama tylko długość posiadania. Posiadanie prowadzące do zasiedzenia musi mieć charakter władania rzeczą z zamiarem posiadania jej dla siebie. Posiadacz samoistny włada rzeczą w takim samym zakresie, jak to czyni właściciel. Konieczne jest zatem wykonywanie przez niego wszelkich czynności faktycznych wskazujących na samodzielny, rzeczywisty, niczym nie skrepowany stan władztwa, bez jednoczesnej legitymacji prawnej w postaci prawa własności. Ponadto art. 172 kc łączy wymagany do nabycia własności nieruchomości w drodze zasiedzenia upływ czasu z kwalifikacją posiadania według kryterium dobrej lub złej wiary w chwili uzyskania przez niego posiadania. Decydująca dla oceny dobrej wiary lub złej wiary posiadacza jest jego świadomość i usprawiedliwione w danych okolicznościach przekonanie, że przysługuje mu takie prawo do władania rzeczą jakie faktycznie wykonuje (por. orz. SN z 7.05.1971r. I CR 302/71, NP 4/73, s.580). W niniejszej sprawie uczestnik P. M. wskazywał, iż sporne fragmenty działek posiada w złej wierze, stąd przyjęty przez Sąd termin wymagany do ich zasiedzenia wyniósł 30 lat.

Z kolei zgodnie z art. 176 § 1 kpc jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy obecny posiadacz jest spadkobiercą poprzedniego posiadacza (§ 2).

W ocenie Sądu uczestnik postępowania P. M. od czasu wejścia w posiadanie działek o nr (...), a wcześniej jego poprzednicy prawni to jest w stosunku do działki nr (...) - J. F. (1) i E. G. oraz wcześniej ich rodzice J. F. (2) i J. F. (3), zaś w stosunku do działki nr (...) - M. B., a wcześniej jego rodzice S. S. i M. S. (2), władali w całości spornym terenem jak właściciele. Podkreślić należy, że od czasu nabycia własności działek przez wymienionych poprzedników prawnych uczestnika P. M. do dnia 11 lipca 2008 roku, kiedy wszczęte zostało administracyjne postępowanie rozgraniczeniowe pomiędzy kolejnymi właścicielami działek o numerach (...) nie było sporów, co do przebiegu granicy.

Odnosząc się do działki o nr geod.(...) , Sąd na podstawie zaprezentowanych przez uczestnika dowodów ustalił, że J. F. (2) i J. F. (3) nabyli własność tej działki w dniu 24 sierpnia 1967 rok i korzystali z niej w takim samym zakresie jak obecnie uczestnik P. M..

Z kolei w odniesieniu do działki nr geod. (...) Sąd na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego jak datę początku biegu zasiedzenia ustalił 7 września 1988 roku, będącą datą nabycia nieruchomości przez poprzedników prawnych P. S. S. i M. S. (2) .

Z zeznań świadka J. F. (1) (k. 54v, 110v-111) wynika bowiem jedynie ,iż zasadzenia lasu na działce (...) dokonał D. z W.. Przy tym żaden ze świadków nie wskazał daty w którym las został posadzony , jak również imienia poprzednika prawnego o nazwisku D.. Natomiast ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, iż poprzednikiem prawnym P. M. w stosunku do działki nr (...) był zarówno W. D., który własność działki gruntu nr (...) otrzymał od rodziców J. D. i P. D. na podstawie umowy przekazania własności i posiadania gospodarstwa rolnego z dnia 14 lutego 1980r. Natomiast J. D. i P. D. własności działki gruntu nr (...) nabyli na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 5 czerwca 1967 roku.(dowody: akta księgi wieczystej Kw. Nr (...) , (...) tut. Sądu)

Zeznań przesłuchanych w sprawie świadków J. F. (1) (k. 54v, 110v-111) M. G. (k. 55, 111), S. S. (k. 78v). J. G. (k. 79), J. Z. (k. 79), W. Z. (k. 79v),R. G. (k.120v) wynika natomiast ,iż las na działce (...) rósł, aż do faktycznej drogi na gruncie w dacie jej nabycia przez S. S. i M. S. (2). Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków J. F. (1) (k. 54v, 110v-111) M. G. (k. 55, 111) wynika, że zakres posiadania działek o numerach (...) był niezmienny od lat i nadal wygląda i przebiega tak samo.

Świadek J. F. (1) poprzednik prawny działki nr (...) wiarygodnie zeznał, że działka nr (...) była użytkowana rolniczo do „starej drogi”. Działka była orana , było siane zboże i łubin. Ponieważ na działce nic się nie rodziło działka została oddana w dzierżawę na okres jednego roku. Dzierżawca uprawiał działkę także do „starej drogi” na gruncie. Z kolei odnośnie działki nr (...) wskazany świadek zeznał , iż na działce nr (...) las został posiany wcześniej przez gospodarza o nazwisku D.. Kiedy właścicielem działki nr (...) został S. S. , doglądał lasu w całości do drogi. W ocenie Sądu zeznania świadka J. F. (1) z uwagi na ich konkretność , jasność i spójności należało pełni obdarzyć wiarą.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. S. poprzedniego właściciela działki nr (...) w zakresie w jakim zeznał, że nie była mu znana droga faktyczna na gruncie oraz że prawidłowo obecnie działka nr (...) jest krótsza w stosunku do tej zakupionej przez świadka. Jednocześnie Sąd podzielił te zeznania świadka, w których zeznał , że działkę zakupił od gospodarza D. z W. . W momencie zakupu na działce rósł las do drogi będącej do dzisiaj na gruncie. Wiarygodne i spójne z zeznaniami świadków J. F. (1) (k. 54v, 110v-111) M. G. (k. 55, 111), J. G. (k. 79), J. Z. (k. 79), W. Z. (k. 79v),R. G. (k.120v) były zeznania J. S. , w których zeznał, że interesował się lasem , albowiem stanowił jego własność. (k. 78). Ponadto nigdy nie zgłaszał do urzędu, że droga faktyczna na gruncie nie jest w tym miejscu, w którym powinna. (k. 131v) . Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. G. za wyjątkiem tych , których zeznał , że na części działki za „starą drogą” był posiany las i państwo Z. tam nie wchodzili . W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka za niewiarygodne i nieprzekonywujące.

Podkreślić należy, iż z zeznań samego S. S. (poprzednika prawnego działki (...)) wynika , iż działkę użytkował do miejsca w którym był posadzony las , którym się także interesował , gdyż stanowił jego własności. (k. 78v).

Sąd większości nie dał także wiary uczestnikowi postępowania J. Z.. W ocenie Sądu zeznania J. Z. miały wyłącznie na celu ochronę jego prywatnego interesu jako byłego właściciela działek nr (...). Znamiennym jest natomiast ,iż sam uczestnik J. Z. zeznał, że S. S. użytkował swoją działkę do drogi tak samo jak F. oraz że składając wnioski o dopłaty podawał powierzchnię działek (...) wyłącznie do drogi faktycznej na gruncie. (k. 79, k. 171v) .

Wiarygodne były natomiast zeznania świadka W. Z. - brata J. Z., który spore działki nr (...) przekazał J. Z. ,iż nie użytkował gruntu położonego za „starą drogą” . Na części działek gruntu za „starą drogą” zaczął wywozić obornik dopiero po wytyczeniu granicy w postępowaniu rozgraniczeniowym. (k. 79v).

Zeznania uczestniczki postępowania M. K. nie wniosły do sprawy żadnych istotnych treści, za wyjątkiem tych w których zeznała , że obornik na części działek (...) objętych zarzutem zasiedzenia wywożony był dopiero w 2014r. (k. 172).

Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania uczestnika postępowania P. M. i ocenił je zgodnie z dyspozycją art. 233 kpc jako logiczne i spójne. Z zeznań uczestnika P. M. wynika, że przy nabyciu przez niego działki nr (...) , w akcie notarialnym zostało wskazane ,że jest to w całości działka rolna i w skład działki nie wchodzi las. Działka sięgała do drogi na gruncie

i nabył ją w całości w takim zakresie , w jakim była użytkowana wcześniej. Do czasu sporządzenia operatu na potrzeby administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego nie było do niego żadnych roszczeń , że uprawia nie swój grunt. Odnoście działki o nr (...) świadek zeznał , iż nabył ją w całości od M. B. syna S. S.. Przy sprzedaży nastąpiło okazanie . Działka nr (...) w momencie zakupu sięgała do faktycznej drogi na gruncie. Granica działki nr (...) w stosunku do działki nr (...) , którą miał już w użytkowaniu przebiegała w jednej linii wzdłuż drogi.

Z zeznań uczestnika postępowania P. M. oraz korelujących z nimi zeznań świadków , którym Sąd dał wiarę wynika, że stan użytkowania spornego gruntu nie zmieniał się na przestrzeni czasu i pozostaje aktualny do chwili obecnej. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu w sposób bezsprzeczny wykazało, że uczestnik postępowania P. M. oraz jego poprzednicy prawni traktowali sporny pas gruntu jako swoją własność, a właściciel działek (...) aprobował ten stan rzeczy. P. M. i jego poprzednicy prawni bezsprzecznie faktycznie władali spornym pasem gruntu (corpus) i mieli wolę posiadania go dla siebie, byli przekonani o swoim prawie do tego pasa ziemi (animus).

Jak wynika wcześniejszych ustaleń Sądu w stosunku do części działek o nr geod. (...) zasiedzenie rozpoczęło się 24 sierpnia 1967r. przy uwzględnieniu 30 – letniego okresu zasiedzenia, zakończyło się w dniu 24 sierpnia 1997 roku i do tego czasu nie zostało przerwane. Odnoście zasiedzenia części działki o nr (...) na podstawie zaprezentowanych dowodów Sąd ustalił , iż bieg zasiedzenia mógł rozpocząć się najwcześniej w dniu 7 września 1988 roku, to jest w dacie nabycia nieruchomości przez poprzedników prawnych P. S. S. i M. S. (2). Przyjmując 30 – letni okres zasiedzenia, termin upłynął by dopiero 7 września 2018r.

Reasumując, przeprowadzone postępowanie doprowadziło do wniosku, iż rozgraniczenie działki nr (...) z działką o nr (...) winno uwzględniać zasiedzenie przez uczestnika P. M. części działek gruntu nr (...) i po doliczeniu okresu posiadania jego poprzedników prawnych pozwala na skorygowanie granicy uwidocznionej w ewidencji i rozgraniczenie działek (...) zgodnie z ich faktycznym (prawnym) przebiegiem to jest wzdłuż punktów o numerach (...). W odniesieniu do działki nr (...) uznając, iż nie upłynął 30- letni termin zasiedzenia , granica tej działki z działką nr (...) wynika ze stanu prawnego i przebiega od punktu (...) do punktu (...), co zostało uwidocznione przez biegłego geodetę na mapie sytuacyjnej zawierającej szkic przebiegu granicy , stanowiącej załącznik do opinii biegłego (k. 226 akt sprawy).

O nie uiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 520 §2 kpc. W ocenie Sądu nie uiszczonymi kosztami sądowymi należało obciążyć wyłącznie uczestnika P. M. i uczestniczkę Gminę P., albowiem rozgraniczenie dotyczyło działek stanowiących własność tych podmiotów.

Na nieuiszczone koszty sądowe składa się opłata od wniosku w kwocie 200 zł i wynagrodzenie biegłego , które ze środków Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszcu zostało pokryte do kwoty 5 936,43 zł. Zdaniem Sądu w/w uczestnicy winni ponieść te koszty co do zasady po połowie, jednakże mając na uwadze , że w toku postępowaniu uczestniczka Gmina P. nie uiściła zaliczki w kwocie 500 zł , winna ponieść koszty sądowy w kwocie o 500 zł wyżej . Z uwagi na powyższe Sąd nakazał ściągnąć od uczestnika P. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 2 468,22 zł tytułem brakujących zaliczek pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu oraz kwotę 200 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od wniosku, zaś od uczestnika Gminy P. kwotę 3 468,21 zł tytułem brakujących zaliczek pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu.

W zakresie pozostałych kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520§ 1 kpc.